

**ÚJLATIN NYELVEK ÉS KULTÚRÁK ALAPSZAK A SZAKDOLGOZATTAL
ÉS AZ ALAPSZAKOS ZÁRÓVIZSGÁVAL KAPCSOLATOS
KÖVETELMÉNYEK A 2019-TŐL FELVETT HALLGATÓK SZÁMÁRA**

A SZAKOT GONDOZÓ INTÉZET:

Romanisztikai Intézet

Kérjük, hogy kövesse figyelemmel az aktuális kari hirdetményeket a digitális átállásra vonatkozó információkért!

Szakedolgozat

Formai követelmények

1. A francia és az olasz szakirányokon a címbejelentéshez a témavezetővel egyeztetett és elfogadott témavázlatot is be kell mutatni.
2. A borítón fel kell tüntetni a „Szakedolgozat” szót, a hallgató nevét, szakját, szakirányát, a dolgozat készítésének évét, valamint a témavezető tanár nevét és beosztását.
3. A dolgozat terjedelme legalább 25 oldal (1,5-es sorközzel, 12 pontos Times New Roman, Calibri betűtípussal, karakterszám alapján történő számítás szerint legalább 50.000 leütés szóközzel együtt), ebbe nem számít bele a címlap és a tartalomjegyzék, továbbá a kötelezően csatolandó bibliográfia és az esetleges melléklet(ek).
4. A dolgozatot a kari előírásoknak megfelelően 2 bekötött példányban kell benyújtani. A dolgozatot elektronikus formában (csatolt fájl) a témavezetőnek is le kell adni.
5. A hallgatónak nyilatkoznia kell arról, hogy a munka a saját szellemi terméke. A hallgató ugyanis azzal, hogy nevét a dolgozatra ráírja, felelősséggel kijelenti, hogy a dolgozat az ő munkája. Tudomásul veszi, hogy ha kiderülne, hogy a dolgozat szövegébe mások munkáját idézőjel és pontos hivatkozás (szerző: évszám: oldalszám) nélkül építette be, az plágiumnak minősül és „elégtelen” osztályzatot, valamint etikai eljárást vonhat maga után.

HALLGATÓI NYILATKOZAT

Alulírott (Név és keresztnév) (Neptun-kód) ezennel kijelentem és aláírással megerősítem, hogy az ELTE BTK Újlatin nyelvek és kultúrák alapszakjának szakirányán írt jelen szakedolgozatom saját szellemi termékem, amelybe mások munkáját (könyv, tanulmány, kézirat, internetes forrás, személyes közlés stb.) idézőjel és pontos hivatkozások nélkül nem építettem be.

Budapest, 20_____

hallgató aláírása

5. A hallgató csak a témavezető hozzájárulásával, írásbeli nyilatkozatával adhatja le a szakedolgozatát. A témavezető a dolgozat belső címlapján nyilatkozik arról, hogy hozzájárul a dolgozat leadásához.

TÉMAVEZETŐI NYILATKOZAT

Alulírott (Név és keresztnév) ezennel kijelentem és aláírással megerősítem, hogy az ELTE BTK Újlatin nyelvek és kultúrák alapszakjának szakirányán (Név és keresztnév) (Neptun-kód) hallgató a szakedolgozatát leadhatja.

Budapest, 20_____

témavezető aláírása

Tartalmi követelmények

- 1 A szakdolgozat kötelezően az alapszakos tanulmányok során megismert különböző témakörök valamelyikében (irodalom, nyelvészet, országismeret/civilizáció/kultúrtörténet számítógépen megírandó esszét tartalmaz.
- 2 A szakdolgozat nyelve mindig az adott szakirány nyelve. Román szakirányon a szakdolgozat a szakfelelős engedélyével kivételes esetben más nyelven (pl. magyar, francia, angol) is benyújtható.
- 3 A dolgozatok jellege lehet elméleti, gyakorlati és/vagy elemző, ill. ezek valamilyen kombinációja.
- 4 A dolgozat nem lehet más intézményben vagy más ELTE-s szakon, differenciált szakmai vagy minoros képzésben, azonos vagy hasonló témában készült esszé (pl. más nyelven írt) változata.
- 5 Célszerűnek tűnik, hogy a hallgatók ne nagy általános témát dolgozzanak fel, hanem kisebb és konkrét(abb) részterületek, jelenségek akár kontrasztív (a magyar vagy az esetleges minor szak területére kitekintő) elemzését végezzék el.
- 6 A szakdolgozat elkészítését kötelezően témavezető segíti (a személy megválasztása az általános kari szabályokkal összhangban történik); a témavezető lehet a dolgozat bírálója is, kivéve portugál szakirányon, ahol nem lehet azonos a témavezető és a bíráló.
- 7 Külső témavezető/bíráló csak a szakirány vezetőjének engedélyével választható.
- 8 A témavezető(k) dönti(k) el – különösen az új témák esetében –, hogy engedélyezik-e a diákok részéről a szabad témaválasztást, vagy közzétesz(nek)-e témalistákat és a diákok csak ebből választhatnak.

Értékelés:

Az értékelés ötfokú skálán (1–5) történik.

A BA-szakzárás követelményei – Francia szakirány

Az alapszakos záróvizsgára – amelynek előfeltétele az abszolutórium és az elfogadott szakdolgozat – a mintatanterv szerinti 6. (vagy a tanulmányokat lezáró utolsó) félév végén kerül sor és két részből áll.

A záróvizsga menete és értékelése

1. Írásbeli rész

- Ezen a vizsgán a hallgatóknak azt kell bizonyítaniuk, hogy a választott nyelvet a felsőfokú C1 típusú nyelvvizsgának megfelelő szinten tudják használni.
- Mérendő kompetenciák: (I) hangzó szöveg értése, (II) írott szöveg értése, (III) szövegalkotás (= három teszt/dolgozat).
- Értékelés: kompetenciánként külön-külön százalékszámításos rendszerben a fent bemutatott ötfokú skálára való átszámítási értékek alapján. Az írásbeli vizsga eredményét az ötfokú skálán nyert jegyek kerekített számtani átlaga adja (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lennie).

2. Szóbeli rész

- Az e vizsga által ellenőrzött ismeretek – irodalom, nyelvészet, ország-ismeret/civilizáció/kultúrtörténet – témaköreiben a szakirányok bibliográfiai utalásokat is tartalmazó tételsorokat dolgoznak ki és bocsátanak a hallgatók rendelkezésére. A hallgatók a három részterület képviselőiből álló (tehát rendszerint háromtagú) bizottság előtt vizsgáznak, mind a három tételsorból való húzással.
- A szóbeli alapszakos záróvizsga során a hallgató arról is számot ad, hogy szóbeli nyelvtudása megfelel-e a C1 típusú nyelvvizsga követelményeinek (szóbeli kifejezőkészség kompetencia).
- Értékelés: 3 húzott tételre adott válaszok + C1 típusú nyelvi készség elbírálása, ötfokú skálán (1–5). A szóbeli vizsga eredménye tehát e négy jegy kerekített számtani átlaga lesz (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lenniük).
- A záróvizsga szóbeli része csak egészében ismételtethető.

3. A szakdolgozat védése

A teljes alapszakos záróvizsga értékelése

A záróvizsga végeredményét az írásbeli rész, a szóbeli rész és a szakdolgozat védésére kapott érdemjegy átlaga adja. Az átlagolást és a végső jegy megállapítását a szóbeli bizottság tagjai végzik el, akik gondoskodnak a megszerzett jegynek a tanszéki nyomtatványon való rögzítéséről, e nyomtatványnak a szakirány vezetője számára történő átadásáról, valamint annak a további kari dokumentumokban való rögzítéséről.

Az oklevél kiállításának feltétele

A szakképzettséget tartalmazó oklevél kiadásának feltétele a 2019-től felvettekre vonatkozó tanegységlista elvégzése, és az intézménytől kölcsönvett javak (pl. könyvtári könyvek) visszaszolgáltatásáról szóló igazolás.

Az oklevél minősítése

Az oklevél minősítését a szakdolgozat érdemjegyének és az alapszakos záróvizsga végeredményének súlyozott átlaga adja (szakdolgozat=45%, záróvizsga=55%).

Alapszakfelelős

Dr. Bárdosi Vilmos egyetemi tanár (Romanisztikai Intézet)

Francia szakirányfelelős

Dr. Horváth Krisztina egyetemi docens (Francia Nyelv és Irodalom Tanszék)

A BA-szakzárás követelményei – Olasz szakirány

Az alapszakos záróvizsgára – amelynek előfeltétele az abszolutórium és az elfogadott szakdolgozat – a mintatanterv szerinti 6. (vagy a tanulmányokat lezáró utolsó) félév végén kerül sor és két részből áll.

A záróvizsga menete és értékelése

1. Általános rész

- Az e vizsga által ellenőrzött ismeretek – irodalom, nyelvészet, országismeret (civilizáció, kultúrtörténet) – témaköreiben a szakirányok bibliográfiai utalásokat is tartalmazó tételsorokat dolgoznak ki és bocsátanak a hallgatók rendelkezésére. A hallgatók a három részterület képviselőiből álló bizottság előtt vizsgáznak, mind a három tételsorból való húzással.
- A záróvizsga során a hallgató arról is számot ad, hogy szóbeli nyelvtudása megfelel-e a C1 típusú nyelvvizsga követelményeinek (szóbeli kifejezőképesség kompetencia).
- Értékelés: 3 húzott tételre adott válaszok + C1 típusú nyelvi készség elbírálása, ötfokú skálán (1–5). Az általános rész eredménye tehát e négy jegy kerekített számtani átlaga lesz (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lenniük).
- A záróvizsga szóbeli része csak egészében ismételhető.

2. A szakdolgozat védése

A teljes alapszakos záróvizsga értékelése

A záróvizsga végeredményét az általános rész és a szakdolgozat védésére kapott érdemjegy átlaga adja. Az esetleges kerekítés az általános rész irányában történik. Az átlagolást és a végső jegy megállapítását a szóbeli bizottság tagjai végzik el, akik gondoskodnak a megszerzett jegynek a tanszéki nyomtatványon való rögzítéséről, e nyomtatványnak a szakirány vezetője számára történő átadásáról, valamint annak a további kari dokumentumokban való rögzítéséről.

Az oklevél kiállításának feltétele

A szakképzettséget tartalmazó oklevél kiadásának feltétele a 2019-től felvettekre vonatkozó tanegységlista elvégzése, valamint az intézménytől kölcsönvett javak (pl. könyvtári könyvek) visszaszolgáltatásáról szóló igazolás.

Az oklevél minősítése

Az oklevél minősítését az alábbi tételek két tizedesjegyre kiszámított átlageredménye adja a HKR 84§ (6) pontja szerint kerekítve:

- a) a szakdolgozat érdemjegye,
- b) a differenciált szakmai ismeretek záródolgozatának érdemjegye (ha a hallgató ilyent is végzett),
- c) az alapszakos záróvizsga végeredménye.

A HKR 84§ (6) pontja: „Az oklevél minősítése a két tizedesjegyre kiszámított átlageredmény alapján történik:

- kiváló, ha az átlag 5,00,
- jeles, ha az átlag: 4,51-4,99,
- jó, ha az átlag 3,51-4,50,
- közepes, ha az átlag 2,51-3,50,
- elégséges, ha az átlag 2,00-2,50.”

Alapszakfelelős

Dr. Bárdosi Vilmos egyetemi tanár (Romanisztikai Intézet)

Olasz szakirányfelelős

Dr. Salvi Giampaolo egyetemi tanár (Olasz Nyelv és Irodalom Tanszék)

A BA-szakzárás követelményei – Portugál szakirány

Az alapszakos záróvizsgára – amelynek előfeltétele az abszolutórium és az elfogadott szakdolgozat – a mintatanterv szerinti 6. (vagy a tanulmányokat lezáró utolsó) félév végén kerül sor és két részből áll.

A záróvizsga menete és értékelése

1. Írásbeli rész

- Ezen a vizsgán a hallgatóknak azt kell bizonyítaniuk, hogy a választott nyelvet a felsőfokú C1 típusú nyelvvizsgának megfelelő szinten tudják használni.
- Mérendő kompetenciák: (I) hangzó szöveg értése, (II) írott szöveg értése, (III) szövegalkotás (= három teszt/dolgozat).
- Értékelés: kompetenciánként külön-külön százalékszámításos rendszerben a fent bemutatott ötfokú skálára való átszámítási értékek alapján. Az írásbeli vizsga eredményét az ötfokú skálán nyert jegyek kerekített számtani átlaga adja (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lennie).

2. Szóbeli rész

- Az e vizsga által ellenőrzött ismeretek – irodalom, nyelvészet, országismeret (civilizáció, kultúrtörténet) – témaköreiben a szakirányok bibliográfiai utalásokat is tartalmazó tételsorokat dolgoznak ki és bocsátanak a hallgatók rendelkezésére. A hallgatók a három részterület képviselőiből álló bizottság előtt vizsgáznak a tételsorokból való húzással. A vizsgabizottság eltekint a szakdolgozat témakörében húzott tétel ismertetésétől.
- A szóbeli alapszakos záróvizsga során a hallgató arról is számot ad, hogy szóbeli nyelvtudása megfelel-e a C1 típusú nyelvvizsga követelményeinek (szóbeli kifejezőkészség kompetencia).
- Értékelés: 2 húzott tételre adott válaszok + C1 típusú nyelvi készség elbírálása, ötfokú skálán (1–5). Az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lenniük).
- A záróvizsga szóbeli része csak egészében ismételtető.

3. A szakdolgozat védeése

A teljes alapszakos záróvizsga értékelése

A záróvizsga végeredményét az írásbeli rész, a szóbeli rész és a szakdolgozat védeésére kapott érdemjegy átlaga adja. Az átlagolást és a végső jegy megállapítását a szóbeli bizottság tagjai végzik el, akik gondoskodnak a megszerzett jegynek a tanszéki nyomtatványon való rögzítéséről, e nyomtatványnak a szakirány vezetője számára történő átadásáról, valamint annak a további kari dokumentumokban való rögzítéséről.

Az oklevél kiállításának feltétele

A szakképzettséget tartalmazó oklevél kiadásának feltétele a 2019-től felvettekre vonatkozó tanegységlista elvégzése, valamint az intézménytől kölcsönvett javak (pl. könyvtári könyvek) visszaszolgáltatásáról szóló igazolás.

Az oklevél minősítése

Az oklevél minősítését a szakdolgozat érdemjegyének és az alapszakos záróvizsga végeredményének súlyozott átlaga adja (szakdolgozat = 45%, záróvizsga = 55%).

Alapszakfelelős

Dr. Bárdosi Vilmos egyetemi tanár (Romanisztikai Intézet)

Portugál szakirányfelelős

Dr. Rákóczi István egyetemi docens (Portugál Nyelvi és Irodalmi Tanszék)

A BA-szakzárás követelményei – Román szakirány

Az alapszakos záróvizsgára – amelynek előfeltétele az abszolutórium és az elfogadott szakdolgozat – a mintatanterv szerinti 6. (vagy a tanulmányokat lezáró utolsó) félév végén kerül sor és két részből áll.

A záróvizsga menete és értékelése

1. Írásbeli rész

- Ezen a vizsgán a hallgatóknak azt kell bizonyítaniuk, hogy a választott nyelvet a felsőfokú C1 típusú nyelvvizsgának megfelelő szinten tudják használni.
- Mérendő kompetenciák: (I) hangzó szöveg értése, (II) írott szöveg értése, (III) szövegalkotás (= három teszt/dolgozat).
- Értékelés: kompetenciánként külön-külön százalékszámításos rendszerben a fent bemutatott ötfokú skálára való átszámítási értékek alapján. Az írásbeli vizsga eredményét az ötfokú skálán nyert jegyek kerekített számtani átlaga adja (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lennie).

2. Szóbeli rész

- Az e vizsga által ellenőrzött ismeretek – irodalom, nyelvészet, országismeret/civilizáció – témaköreiben a szakirányok bibliográfiai utalásokat is tartalmazó tételsorokat dolgoznak ki és bocsátanak a hallgatók rendelkezésére (lásd 1. számú melléklet). A hallgatók a három részterület képviselőiből álló (tehát rendszerint háromtagú) bizottság előtt vizsgáznak, mind a három tételsorból való húzással. A tételsorok kiválthatók három, a szakdolgozat témaköréhez tartozó, kérdés (melyeket a szakdolgozat bírálója előre közöl a hallgatóval) megválaszolásával is.
- A szóbeli alapszakos záróvizsga során a hallgató arról is számot ad, hogy szóbeli nyelvtudása megfelel-e a C1 típusú nyelvvizsga követelményeinek (szóbeli kifejezőképesség kompetencia).
- Értékelés: 3 húzott tételre adott válaszok + C1 típusú nyelvi készség elbírálása, ötfokú skálán (1-5). A szóbeli vizsga eredménye tehát e négy jegy kerekített számtani átlaga lesz (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lennie).
- A záróvizsga szóbeli része csak egészében ismételtető.

A teljes alapszakos záróvizsga értékelése

A záróvizsga végeredményét az írásbeli és a szóbeli rész átlaga adja. Az esetleges kerekítés a szóbeli vizsgaeredmény irányában történik. Az átlagolást és a végső jegy megállapítását a szóbeli bizottság tagjai végzik el, akik gondoskodnak a megszerzett jegyek a 3. sz. nyomtatványon való rögzítéséről, e nyomtatványnak a szakirány vezetője számára történő átadásáról, valamint annak a további kari dokumentumokban való rögzítéséről.

Az oklevél kiállításának feltétele

A szakképzettséget tartalmazó oklevél kiadásának feltétele a 2019-től felvettekre vonatkozó tanegységlista elvégzése, a „választott nyelv speciális ismeretei” modul teljesítésével; az intézménytől kölcsönvett javak visszaszolgáltatásáról szóló igazolás.

Az oklevél minősítése

Az oklevél minősítését az alábbi eredmények két tizedesjegyre kiszámított átlageredménye adja:

- a) a szakdolgozat érdemjegye
- b) a szakirányú specializáció záródolgozatának érdemjegye (ha a hallgató ilyent is végzett),
- c) az alapszakos záróvizsga végeredménye.

A HKR 84§ (6) pontja: „Az oklevél minősítése a két tizedesjegyre kiszámított átlageredmény alapján történik: kiváló, ha az átlag 5,00; jeles, ha az átlag 4,51-4,99; jó, ha az átlag 3,51-4,50; közepes, ha az átlag 2,51-3,50; elégséges, ha az átlag 2,00-2,50.”

Alapszakfelelős

Dr. Bárdosi Vilmos egyetemi tanár (Romanisztikai Intézet)

Román szakirányfelelős

Dr. Nagy Levente egyetemi docens (Román Filológiai Tanszék)

A BA-szakzárás követelményei – Spanyol szakirány

Az alapszakos záróvizsgára – amelynek előfeltétele az abszolutórium és az elfogadott szakdolgozat – a mintatanterv szerinti 6. (vagy a tanulmányokat lezáró utolsó) félév végén kerül sor és két részből áll.

A záróvizsga menete és értékelése

1. Írásbeli rész

- Ezen a vizsgán a hallgatóknak azt kell bizonyítaniuk, hogy a választott nyelvet a felsőfokú C1 típusú nyelvvizsgának megfelelő szinten tudják használni.
- Mérendő kompetenciák: (I) hangzó szöveg értése, (II) írott szöveg értése, (III) szövegalkotás (= három teszt/dolgozat), irodalom, nyelvészet vagy civilizáció/országismeret témakörből.
- Értékelés: kompetenciánként külön-külön százalékszámításos rendszerben a fent bemutatott ötfokú skálára való átszámítási értékek alapján. Az írásbeli vizsga eredményét az ötfokú skálán nyert jegyek kerekített számtani átlaga adja (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lennie).

2. Szóbeli rész

- Az e vizsga által ellenőrzött ismeretek – irodalom, nyelvészet, országismeret/civilizáció – témaköreiben a szakirányok bibliográfiai utalásokat is tartalmazó tételsorokat dolgoznak ki és bocsátanak a hallgatók rendelkezésére. A hallgatók az írásbeli szövegalkotás témáján kívüli két részterület tételsorából való húzással vizsgáznak bizottság előtt.
- A szóbeli alapszakos záróvizsga során a hallgató arról is számot ad, hogy szóbeli nyelvtudása megfelel-e a C1 típusú nyelvvizsga követelményeinek (szóbeli kifejezőképesség kompetencia).
- Értékelés: 2 húzott tételre adott válaszok + C1 típusú nyelvi készség elbírálása, ötfokú skálán (1– 5). A szóbeli vizsga eredménye tehát e három jegy kerekített számtani átlaga lesz (az egyes részjegyeknek legalább elégségesnek kell lenniük).
- A záróvizsga szóbeli része csak egészében ismételtethető.

3. A szakdolgozat védése

A teljes alapszakos záróvizsga értékelése

A záróvizsga végeredményét az írásbeli rész, a szóbeli rész és a szakdolgozat védésére kapott érdemjegy átlaga adja. Az átlagolást és a végső jegy megállapítását a szóbeli bizottság tagjai végzik el, akik gondoskodnak a megszerzett jegynek a tanszéki nyomtatványon való rögzítéséről, e nyomtatványnak a szakirány vezetője számára történő átadásáról, valamint annak a további kari dokumentumokban való rögzítéséről.

Az oklevél kiállításának feltétele

A szakképzettséget tartalmazó oklevél kiadásának feltétele a 2019-től felvettekre vonatkozó tanegységlista elvégzése, és az intézménytől kölcsönvett javak (pl. könyvtári könyvek) visszaszolgáltatásáról szóló igazolás.

Az oklevél minősítése

Az oklevél minősítését az alábbi tételek (kerekített) számtani átlaga adja:

- a) a szakdolgozat érdemjegye,
- b) az alapszakos záróvizsga végeredménye.
- c) a nyelvi alapvizsga érdemjegye

A HKR 84 § (6) pontja: „Az oklevél minősítése a két tizedesjegyre kiszámított átlageredmény alapján történik:

- kiváló, ha az átlag 5,00,
- jeles, ha az átlag: 4,51-4,99,
- jó, ha az átlag 3,51-4,50,
- közepes, ha az átlag 2,51-3,50,
- elégséges, ha az átlag 2,00-2,50.”

Alapszakfelelős

Dr. Bárdosi Vilmos egyetemi tanár (Romanisztikai Intézet)

Spanyol szakirányfelelős

Dr. Menczel Gabriella egyetemi docens (Spanyol Nyelv és Irodalom Tanszék)

Újlatin nyelvek és kultúrák alapszak

Záróvizsga szóbeli tételek szakirányok szerint

I. Francia szakirány

A. Nyelvészet

1. A francia nyelv helye a világ nyelvei között, elterjedtsége a világban és belső tagozódása.
2. A francia nemzeti nyelv kialakulásának főbb állomásai.
3. A francia magán- és mássalhangzórendszer általános jellemzői.
4. A bizonytalan [ə] hang problematikája.
5. A főnévi csoport.
6. A névmások.
7. Az egyszerű mondat.
8. Az igei csoport.
9. Az igeidők rendszere.
10. Az összetett mondat.

B. Irodalom

1. Formalista poétikák.
2. Középkori irodalmi műfajok.
3. A barokk költészet.
4. A klasszicista színház.
5. Regénytechnikák a XVIII. században.
6. Irodalom és filozófia (Montesquieu, Voltaire, Rousseau).
7. A romantikus költészet.
8. A realista és naturalista regény.
9. A modern francia színház.
10. A metafikció fogalma és a modern regény.

C. Országismeret

1. Franciaország adminisztratív felosztása, továbbá 1 régió bemutatása.
2. A francia állam születése: Nagy Károlytól Szép Fülöpig.
3. A 16. század: I. Ferenc-től IV. Henrikig.
4. Az abszolút monarchia a 17. században.
5. A 18. század: az abszolút monarchiától az I. Köztársaságig.
6. Napóleon és a Restauráció.
7. A II. Köztársaság és a II. Császárság.
8. A III. Köztársaság 1914-ig: a demokratikus társadalmi rend kialakulása.
9. Franciaország a két világháború között.
10. A De Gaulle-i Franciaország: a II. világháborútól az 1968-as diáklázadásig.

II. Olasz szakirány

A. Nyelvészet

1. Il verbo, sottocategorizzazione, valenza

Graffi: Sintassi, Bologna, il Mulino, 1994: 2.3. La categoria verbo e le varie classi di verbi: il concetto di valenza

2. Il genere del nome

Dardano, M. – Trifone, P: *La lingua italiana*. Bologna, Zanichelli, 1985: 103–110; 122.

Salvi, G. – Vanelli, L: *Grammatica essenziale di riferimento della lingua italiana*. De Agostini – Le Monnier, 1992: 68–69. [vagy: Salvi, G. – Vanelli, L: *Nuova grammatica italiana*. Bologna, Il Mulino, 2004: 130–131]

3. Tipi e funzioni degli articoli

Dardano, M. – Trifone, P: *La lingua italiana*. Bologna, Zanichelli, 1985: 92–100.

Salvi, G. – Vanelli, L: *Grammatica essenziale di riferimento della lingua italiana*. De Agostini – Le Monnier, 1992: 74–80. [vagy: Salvi, G. – Vanelli, L: *Nuova grammatica italiana*. Bologna, Il Mulino, 2004: 133, 140–146]

4. I modi del verbo (uso in proposizioni principali)

Dardano–Trifone: *La lingua italiana*. Bologna, Zanichelli, 1985: 241–246.

Salvi–Vanelli: *Grammatica essenziale di riferimento della lingua italiana*. Le Monnier, 1992: 60–63. (vagy ugyanazok a részek Salvi–Vanelli: *Nuova grammatica italiana*. Il Mulino, 2004.)

5. Verbi attivi, passivi e riflessi

Salvi, Giampaolo – Vanelli, Laura: *Grammatica essenziale di riferimento della lingua italiana*. Le Monnier, 1992: 31–35. (vagy ugyanazok a részek Salvi–Vanelli: *Nuova grammatica italiana*. Il Mulino, 2004.)

6. Funzioni grammaticali: soggetto e oggetto diretto

Salvi–Vanelli 1992 I.2.2. pp. 8-11. e I.3.1. p. 14. ; 2004 I.3.1. pp. 37-39. e I.3.2. pp. 39-41.; Dardano – Trifone: *La lingua italiana* (1985) 2.1.1. pp. 61-62. e 2.2.1. pp. 67-69.

7. Definizione di lessicologia (patrimonio lessicale, aspetti qualitativi e quantitativi); semantica / semiotica; lessicografia; onomasiologia

Fábián Zsuzsanna (ed.): *Antologia di lessicologia, di semantica e di lessicografia italiana*. Budapest, Eötvös József Kiadó, 2006: 9-16 (vagy: u.azok a részek a Nemzeti Tankönyvkiadó 1995-ös kiadásában).

8. La struttura della sillaba. Sequenze di suoni possibili in italiano.

M. Nespore, *Fonologia*, Il Mulino, Bologna, 1993, Cap. 7 (7.0; 7.1): pp.: 149-163.

L. Canepari, *Introduzione alla fonetica*, Torino, Einaudi, 1979. Cap. 8 (8.1-8.7; 8.11): pp. 92-94; 95-96.

9. La formazione del sistema consonantico delle lingue romanze

Herman J.: *A vulgáris latin*. Budapest, Tinta Könyvkiadó, 2003 37-44: A mássalhangzórendszer.

10. Le più antiche testimonianze del volgare in Italia

C. Marazzini: *La Lingua italiana*, Bologna, Il Mulino, 148-63.

B. Irodalom

1. „Negazione parodistica dell'autobiografismo”: Italo Svevo, *La coscienza di Zeno*

Kötelező tanulmányrészlet:

Italo Svevo, *La coscienza di Zeno*, edizione rivista sull'originale a stampa a cura di Giovanni Palmieri,

Introduzione di Maria Corti, Giunti Editore, Firenze 1994, pp. IX-XI, XV-XVIII,

<https://books.google.hu/books?id=a4B7yU4QHqkC&pg=PR16&lpg=PR16&dq=autobiografia+parodistica+Svevo&source=bl&ots=uZrO6U859P&sig=xxZNePHnRHdjlB5ffSPQS4fudq0&hl=en&sa=X&ved=0ahUKewjZwuSnOo3XA hUIZlAKHdV6A7sQ6AEIPTAC#v=onepage&q=autobiografia%20parodistica%20Svevo&f=false>

Ajánlott:

Il materiale e l'immaginario, a cura di Remo Ceserani e Lidia De Federicis, edizione R, Loescher, Torino 1986, pp. 331-317, 1344-1373.

Fried Ilona: *A Zeno tudata (La coscienza di Zeno) című regény*, in *Modern olasz irodalom és színház: Problémák és művek*, ELTE. BTK, Budapest, 2006, pp. 203-219,
http://gepeskonyv.btk.elte.hu/adatok/Romanisztika/46Fried/fried_ilona%20%28E%29/fried_modern_olasz_irodalom_es_szinhaz

Fried Ilona: *Az „olasz Proust”. Italo Svevo (1861-1928) és a Zeno tudata című regény*, in „Argus” 2007/4-5, pp. 76-91.

2. Il verso. Il computo delle sillabe (sineresi, dieresi, sinalefe, dialefe). La canzone antica. La stanza della canzone (la fronte suddivisa in piedi e la sirma). Il commiato (congedo). Analisi metrica della canzone „Chiare fresche et dolci acque” di Petrarca

Kötelező:

László Gáldi, *Elementi di stilistica italiana*, Budapest, Tankönyvkiadó, 1991, pp. 129-132, 170-171

Ajánlott:

Pietro G. Beltrami, *La metrica italiana*, il Mulino, 1991, pp. 217-242

3. Cultura e spettacolo del Settecento. L'illuminismo e il teatro. Attori e compagnie, testo e spettacolo: la commedia dell'arte e la commedia goldoniana. Carlo Goldoni, *Il servitore di due padroni, Locandiera*

Kötelező:

Manuale di letteratura italiana, a cura di Brioschi, Di Girolamo (Vol. 3) Bollati Boringhieri, Torino 1995, pp. 900-917.

Ajánlott:

Fried Ilona: *Háromszáz éve született Carlo Goldoni. „Legyen annyi öröme, mint amennyit másoknak szerez*, „Critica Lapok”, 2007/2, pp. 16-17.

Török Tamara: *Goldoni és Velence*, L'Harmattan, Budapest, 2011. pp. 57-87.

L'arte dei comici, „Culture teatrali”, 10 primavera 2004.

Nuova Enciclopedia Garzanti della

letteratura Antologie:

Ceserami, De Federicis, a cura di, *Il materiale e l'immaginario*, Vol. 6, Loescher,

Torino. Guglielmino, Grosser, a cura di, *Il sistema letterario*, Vol. 2, Principato, Milano.

4. La narrativa della seconda metà dell'Ottocento. La novità della tecnica narrativa de *I Malavoglia* di Giovanni Verga

Kötelező:

Manuale di letteratura italiana, a cura di Brioschi, Di Girolamo (Vol. 3) Bollati Boringhieri, Torino 1996. pp. 509-521

Ajánlott:

Nuova Enciclopedia Garzanti della letteratura

Storia della letteratura italiana, Cecchi, Sapegno, a cura di, Vol. Ottocento, Garzanti, Milano 1968, nuova ed. 1988.

Antologie:

Ceserami, De Federicis, a cura di, *Il materiale e l'immaginario*, Vol. 7, Loescher,

Torino. Guglielmino, Grosser, a cura di, *Il sistema letterario*, Vol. 3, Principato, Milano.

5. Gli inizi del Novecento: tendenze, correnti e programmi. Decadentismo e avanguardia

Kötelező:

Mario Ricciardi: *La letteratura in Italia*. Bompiani, 1988 - pp. 721-729, 770-771, 793-803

Szénási Ferenc: *A huszadik századi olasz irodalom*. Nemzeti Tankönyvkiadó, 2004, pp. 7-12

Ajánlott:

Gianni Grana (szerk.): *'900. Antologia critica della letteratura del novecento*. I-II., Milano, Marzorati (Biblioteca dell'Istituto Italiano) - pp. 170-178 (Scrivano: il Decadentismo italiano), 203-213 (Antonelli: il Decadentismo italiano), 803-811 (Spagnoletti: il crepuscolarismo), 1220-1222 (Anceschi: il crepuscolarismo)

6. La poesia di Marinetti. Le "tavole parolibere"

Irodalom (kötelező):

Grana, Gianni (szerk.): *'900. Antologia critica della letteratura del novecento*. II, Milano, Marzorati (Olasz Intézet könyvtára) - pp. 1752-1766 (De Maria: Marinetti)

Claudia Salaris: *Storia del futurismo*. Roma, Editori Riuniti, 1992 (tanszéki könyvtár), pp. 41-49

Ajánlott:

-Grana, Gianni (szerk.): *'900. Antologia critica della letteratura del novecento*. II, Milano, Marzorati (Biblioteca dell'Istituto Italiano) - pp. 1222-1233 (Anceschi: crepuscolarismo e futurismo), 1673-1682 (De Maria: futurismo italiano), 1707-1714 (Calvesi: futurismo e l'arte)
- HANGKÖLTÉSZET (vál./szerk. Szkárosi E.). Budapest, 1994 (biblioteca del dipartimento, *Artpool*)
- Pignotti, Lamberto: *Figure, scritture*. Udine, Campanotto, 1987 (tanszéki könyvtár) - pp. 17-35
Mario Ricciardi: *La letteratura in Italia*. Bompiani, 1988: pp. 802-809

7. La Divina Commedia come sintesi poetica e sintesi di storia delle idee: Il viaggio di Ulisse (Inf. XXVI)

Kötelező:

Mario Ricciardi: *La Letteratura in Italia: Antologia. Vol. 1. Dalle origini al quattrocento*. Bompiani, 1988, 320-325
Salvatore Guglielmino – Herbert Grosser, *Sistema letterario: Duecento e Trecento*. Milano: Principato, 1992, 26-39.

Ajánlott:

Natalino Sapegno: *Compendio di storia della letteratura italiana*, T. I. La Nuova Italia, 1963 - pp. 119-129 (Pál József főszerk.) *Világirodalom*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2005, pp. 294-317
Sallay Géza: *Világszemlélet és ábrázolás összefüggései a Commediában. Dante a középkor és a reneszánsz között*. Akadémiai, 1966, pp. 105-160

8. Il Decameron di Boccaccio. Analisi della novella II/5 (Andreuccio da Perugia)

Salvatore Guglielmino – Herbert Grosser, *Il sistema letterario. Duecento e Trecento*. Milano, Principato, 1987, pp. 162-171, 1091-1103

9. Lorenzo il Magnifico politico e poeta. Analisi della „Canzona di Bacco”

Lorenzo de' Medici, *Tutte le opere*, a cura di Paolo Orvieto, Tomo 2, 799-804
Ingeborg Walter, *Medici, Lorenzo de'*, in *Dizionario Biografico degli Italiani*. Vol. 73, Roma, Istituto dell'Enciclopedia Italiana, 2009

10. L'Orlando furioso di Ludovico Ariosto. La stesura dell'opera. Temi, personaggi e tecniche narrative. Analisi del canto XXXIV/71–87 e XXXV/18-30 (Astolfo sulla luna)

Kötelező:

Remo Ceserani – Lidia De Federicis, *Il materiale e l'immaginario*. Vol. 4, Torino, Loescher, 1979, pp. 1016-1031
Salvatore Guglielmino – Herbert Grosser, *Il sistema letterario. Quattrocento e Cinquecento*. Milano, Principato, 1987, pp. 1031-1042

Magyarul:

Ludovico Ariosto, *Az eszeveszett Orlando*, vol. 2, ford. Simon Gy., Budapest, Nemzeti Tankönyvkiadó, 1994, 932-936, 943-946
Pál József, *Világirodalom*, Budapest, Akadémiai, 2005, pp. 336-343

C. Országismeret

1. Lo sviluppo urbano e la formazione dei comuni

Kötelező:

Corso di Storia Salvadori-Comba. 1. R. Comba: *L'età medievale*. Torino: Loescher, 1990, 15-30.

2. L'Italia durante l'età giolittiana.

Kötelező:

Corso di Storia Salvadori-Comba. 1. M. L. Salvadori: *L'età contemporanea*. Torino: Loescher, 1990, 275-287.

3. Calabria, Basilicata, Puglia. (Geografia, città e monumenti architettonici)

Kötelező:

P. E. Balboni – M. Voltolina, *Geografia d'Italia per stranieri*. Perugia: Ed. Guerra, 2005, 96-105. *Olaszország* (Útitárs-sorozat), Panemex, 2006, 492-505.

4. Il regime fascista in Italia

Kötelező:

D. Bartalesi-Graf, *L'Italia dal fascismo ad oggi: Percorsi paralleli nella storia, nella letteratura e nel cinema*. Perugia: Edizioni Guerra, 2005, 66-77 pp. 17-26.

Ajánlott:

I. Fried, *Il Convegno Volta sul teatro drammatico. Roma 1934*, Corazzano: Titivillus Mostre Editoria, 2014.

5. Leonardo, Michelangelo e Raffaello

Kötelező:

G. C. Argan, *Storia dell'arte italiana*, Firenze: Sansoni, 2000, vol. 2, 326-343, vol. 3., 6-26

6. L'amore e i rapporti interpersonali nel cinema di Antonioni

Personaggi e ambienti. La città e la vita moderna. Un rinnovamento del linguaggio cinematografico. *La notte, Blow up*

Kötelező:

Fried I., „Benvenuto nella nostra tribù” *Parliamo di cinema*, Budapest: ELTE TFK-Ponte Alapítvány 1999, 15, 18., Appendice.

L. De Federicis, R. Ceserani, *Il materiale e l'immaginario*, Torino: Loescher Editore, Vol. IX, 546-548.

7. La musica italiana del '500. Il madrigale.

Kötelező:

Kelemen I., *A zene története 1750-ig*, Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 1998, 194-200, 254-257

S. Ragni, *Storia della musica italiana per stranieri*, Perugia: Guerra Edizioni, 2010, 48-58

Ajánlott:

C. Orselli, *A madrigál és a velencei iskola*, Európa zenéje, Budapest: Zeneműkiadó, 1986

8. Le opere di Mozart scritte per i libretti di Da Ponte, la definizione del loro genere e i loro precedenti letterari

Kötelező:

AA. VV. *La nuova enciclopedia della musica Garzanti*, Milano: Garzanti, 1983, 968, 973-974, 1017-1018

Darvas G., *Zene Bachtól napjainkig*, Orfeusz könyvek, Budapest_ Zeneműkiadó, 1981., 68-71, 90-96

G. Lise – E. Rescigno, *A 18. századi opera Scarlattitól Mozartig*, Európa zenéje, Budapest: Zeneműkiadó, 1986, 40-43, 50-51, 60

S. Ragni, *Storia della musica italiana per stranieri*, Perugia: Guerra Edizioni, 2010, 111-112

Ajánlott:

S. Kierkegaard, „Mozart Don Juanja”, in Uő., *Vagy-vagy*, Budapest: Helikon, 1972 (második kiadás: Budapest, Európa, 1993)

S. Hughes, *Mozart operakalauz*, Budapest: Zeneműkiadó, 1976

Pándi M., *Az olasz zene története*, II, Budapest: Zeneműkiadó, 1960

9. Rapporti culturali italo-ungheresi durante il Risorgimento

Kötelező:

P. Sárközy: *Letteratura ungherese. Letteratura italiana*. Roma, Carucci, 1990, 78-90.

Ajánlott:

Jászay M., *Párhuzamok és kereszteződések: A magyar-olasz kapcsolatok történetéből*. Budapest, Gondolat, 1982, 336-368.

10. Dalla fine della guerra al '68: Ricostruzione e boom economico.

Kötelező:

D. Bartalesi-Graf, *L'Italia dal fascismo ad oggi: Percorsi paralleli nella storia, nella letteratura e nel cinema*. Perugia: Edizioni Guerra, 2005, 66-77.

III. Portugál szakirány

A. Nyelvészet

1. A portugál magánhangzórendszer.
2. A portugál mássalhangzórendszer.
3. A determinánsok: a névelő, a mutató- és birtokos névmások.
4. A főnévrendszer.
5. A személyes névmások.
6. A vonatkozó és kérdő névmások.
7. Az igei morfológia.
8. A kijelentő mód igeidői.
9. A kötőmód és igeidői.
10. Az összetett mondatok.

B. Irodalom

1. A galego-portugál nyelvű trubadúrlíra. Daloskönyvek, szerzők, műfajok, hatások. A nyelv, a zene és az irodalmi toposzok fejlődése, a lírai műfajok továbbélése a reneszánsz korban.
2. A középkori portugál próza legfontosabb megnyilvánulásai: a szentéletek, misztikus művektől a nemesi évkönyvek és a történeti irodalom nevelő szándékáig, a példaértékűség a didaktikus prózában és a lovagregényekben. E műfajok a reneszánsz korában.
3. Luís Vaz de Camões, az epikus és a lírikus. A Lusiadák szerkezete és jellegzetességei, a kor és az antikvitás eposzirodalmának tükrében. A lírikus és a hozzá kapcsolódó mítoszok.
4. A XVI. századi portugál aranykor szerzői és művei: Bernardim Ribeiro, António Ferreira, Sá de Miranda, Gil Vicente. A kétnyelvűség és az ibéri ízlés (lovagregények és színdarabok).
5. A portugál irodalom a XIX. században: Romantika és Realizmus. Jelentős alkotók és művek.
6. A XIX. és XX. század fordulójának irodalma. A portugál avantgárd: a Modernizmus kialakulása, főbb alakjai. Az első és a második modernizmus. A futurizmus.
7. A XX. századi portugál irodalom története a neo-realizmustól a posztmodern megnyilatkozásokig.
8. A portugál nyelvű irodalmak kialakulásának problémái, története. A brazil és az afrikai portugál nyelvű irodalmak kezdetei.
9. A brazil romantika és realizmus irodalmának sajátosságai a költészetben és a prózában.
10. A brazil irodalmi megújulás, a modernizmus esztétika törekvései és története

C. Országismeret

1. Portugália természet- és társadalomföldrajza, az államalapítást megelőző korok népei civilizációs hatásainak állandó jellegű nyomai és következményei.
2. Portugália történelmi fejlődésének főbb állomásai az államalapítástól az újra visszanyert függetlenségig, beágyazódása a hispán kultúrába és az Ibér-félsziget kontextusába.
3. Portugália történelme a modern korban. A kora-újkor Portugalia társadalmi és politikai alapjai, fejlődése és sajátosságai, különös tekintettel a XX. század politikatörténetére.
4. Portugália gyarmatbirodalmainak sajátosságai, a portugálajkú világ önálló országainak természeti, földrajzi és társadalmi alapjai.
5. Kolonizáció és dekolonizáció, nyelvi és poszt-kolonialista örökség a PALOP- országokban.
6. Brazília szerepe és különleges helyzete a portugál gyarmati rendszeren belül. A modernkor rabszolgatartó rendszere és luzotropikalista olvasata. A ciklusváltó monokultúrák és Brazília gazdasága.
7. Brazília – független ország. A nemzetté válás és állomásai. A természeti határok és politikai korlátok a fejlődésben: a császárság és a köztársaság keretei, a populizmus és demokrácia évei
8. Portugália a nemzetközi politika rendjében és trendjében. Kolonialista hatalomból - európai demokrácia. Az átmenet nehézségei és állomásai.
9. A mai Portugália jellegzetességei és kortárs kultúrája intézményei.
10. Magyarország és Portugália illetve Magyarország és Brazília kulturális, történelmi kapcsolatainak története és a recepció főbb mozzanatai.

IV. Román szakirány

A. Nyelvészet

1. Beszédhang, betű, fonéma a román nyelvben (beszédhangok meghatározása és felosztása).
2. A román nyelv és szóképzés eredete (szubsztrátum, szupersztrátum, adsztrátum).
3. A román történeti hangtan alapkérdései.
4. Román romanisták és elméleteik: Hasdeu, Densușianu, Philippide, Pușcariu, Rosetti.
5. Magyar romanisták és elméleteik: Tamás Lajos, Gáldi László, André du Nay.
6. A román szófajok, az egyes szófajokhoz tartozó szavak formai és jelentéstani tulajdonságai.
7. A morfológiai és szintaktikai szó szerkezetek.
8. A mondat meghatározása és a mondatok osztályai.
9. Nyelv, grammatika, nyelvi szintek.
10. Stilisztikai alapfogalmak, szövegtípusok és stílusnormák.

B. Irodalom

1. A román folklór műfajai (kolinda, ballada, doina, mese, adoma).
2. A régi román irodalom sajátosságai (krónika- és egyházi irodalom).
3. A felvilágosodás irodalmi élete (Erdélyi Iskola, Buda-Deleanu, Golescu).
4. A román romantika (Alecsandri, Heliade, Alexandrescu, Negruzzi).
5. Eminescu és kortársai (Caragiale, Slavici, Creanga).
6. A realista román próza (Filimon, Zamfirescu, Rebreanu, Sadoveanu).
7. A modern román regény a két világháború között (Eliade, Sebastian, Petrescu, Blecher).
8. A román költészet a két világháború között (Blaga, Arghezi, Barbu, Bacovia, Crainic)
9. A kortárs román modern és posztmodern irodalom (Cartarescu, Stanescu, Sorescu, generacia '80).
10. A román irodalomelmélet, és kritika irányzatai (Maioreescu, Manolescu, Calinescu).

C. Országismeret

1. A román etnogenezis (elméletek, álláspontok).
2. A román vajdaságok megalakulása és intézményei.
3. A románok helyzete a középkori Magyarországon.
4. Reformáció, ellenreformáció, ortodox „reneszánsz”.
5. Fanariotizmus és felvilágosodás.
6. Romantika, liberalizmus és forradalmak.
7. Románia születése (1866-1918).
8. Románia a két világháború között.
9. A román kommunizmus sajátosságai.
10. Az 1989-es forradalom és Románia alkotmányos rendszere.

V. Spanyol szakirány

A. Nyelvészet

1. Az emberi nyelvek általános tulajdonságai, a spanyol helye a világ nyelvei között.
2. Közvetítő nyelvek, kreol nyelvek és nyelvi kölcsönhatások a spanyol nyelvben.
3. Az amerikai spanyol kialakulása és főbb változatainak jellemzői.
4. A spanyol nyelv magánhangzói, szótagszerkezete és prozódiai szabályszerűségei.
5. A spanyol mássalhangzók jellemzői, változatai és szabályszerűségei.
6. A főnévi csoport és az igei csoport jellemzői és funkciói a mondatban.
7. Az egyszerű és az összetett mondatok osztályozásának szempontjai és jellemzőik.
8. A spanyol és a magyar mondatok szórendjének összehasonlítása.
9. A latin átalakulása spanyollá és a spanyol nyelv fejlődésének korszakai. A spanyol szókinccs összetevői.
10. A jelentés a nyelv különböző szintjein (szavak, mondatok, rögzült szerkezetek) és a pragmatika szerepe a kommunikációban.

B. Irodalom

1. A spanyol középkori és reneszánsz irodalom jelentős irányzatai és alkotásai (mester de juglaría, mester de clerecía, Libro de buen amor, El Conde Lucanor; Garcilaso de la Vega, Fray Luis de León, San Juan de la Cruz, Lazarillo de Tormes).
2. Spanyol költészet, próza és dráma a XVII. században (Luis de Góngora, Francisco de Quevedo, Lope de Vega, Tirso de Molina, Pedro Calderón de la Barca).
3. Miguel de Cervantes: El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha.
4. Spanyol költészet, próza és dráma a felvilágosodás és a romantika korában: Moratín, Larra, Zorrilla, Bécquer.
5. A századvégi válság szellemi és esztétikai dimenziói. A 98-as generáció előfutárai és legfontosabb alakjai (Miguel de Unamuno, Antonio Machado, Ramón María del Valle-Inclán).
6. A spanyol irodalom reprezentatív alkotói a XX. században (a XX. század irodalmi nemzedékei, Federico García Lorca, Camilo José Cela, egy mai spanyol író).
7. Spanyol-amerikai irodalom a gyarmati korban és a XIX. században (a krónikák, Sor Juana Inés de la Cruz, Esteban Echeverría és Ricardo Palma).
8. A spanyol-amerikai modernizmus és az avantgárd irányzatok: (José Martí, Rubén Darío, Vicente Huidobro, César Vallejo).
9. Az indigenismo eszmei és irodalmi vetületei, valamint a tájregény Spanyol-Amerikában (az indián-ábrázolás a spanyol-amerikai irodalomban).
10. A spanyol-amerikai boom szerzői és napjaink irodalma (Sábato, Borges, Cortázar, García Márquez, Fuentes, Vargas Llosa).

C. Országismeret

1. Spanyolország természetföldrajza. Az Ibér-félsziget és a spanyol szigetcsoportok domborzata, vízhálózata, éghajlata és növényzete.
2. Spanyolország népessége és gazdaságföldrajza.
3. A spanyol állam politikai és adminisztratív felosztása. Az autonóm tartományok.
4. Spanyolország történelme és művelődéstörténete 1492-ig (a római kori Hispania, Al Andalus és a Reconquista, a Katolikus Királyok kora).
5. Spanyolország legkiemelkedőbb történelmi eseményei és legfontosabb művelődéstörténeti irányzatai a XVI. századtól a spanyol polgárháborúig (az Aranyszázad, a Függetlenségi háború, a spanyol polgárháború).
6. A mai Spanyolország. Történelmi háttér, politikai helyzet, aktuális társadalmi és kulturális tendenciák (Spanyolország a Franco korszakban, a demokrácia kora, Spanyolország gazdasági és politikai helyzete ma).
7. Latin-Amerika természetföldrajza. Domborzat, vízhálózat, éghajlat, növényzet és állatvilág (általános jellemzők, szabadon választott konkrét példákkal alátámasztva).
8. Latin-Amerika népessége és gazdasága (általános jellemzők, szabadon választott konkrét példákkal alátámasztva).
9. A spanyol-amerikai földrész művelődéstörténete a felfedezések előtt, a gyarmati korban és a XIX. században (aztékok, maják, inkák, Amerika felfedezése és meghódítása, a gyarmati kor intézményei, a függetlenség kivívása).
10. Spanyol-Amerika a XX. században, és az aktuális társadalmi és kulturális tendenciák (a 98-as válság, észak-amerikai befolyás, a mexikói és a kubai forradalom, diktatúrák, úton a demokráciák felé).